

Mai 2017

Late Reverend Richard Wurmbrand with
wife, Sabina

**"Surorile au trimis la Isus să-I spună:
"Doamne, iată că acela pe care-l iubești
este bolnav." (Ioan 11:3)**

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand: Încredințându-te Domnului în rugăciune

Doi călugări creștini, unul mai tânăr iar celălalt mai în vârstă, au plantat fiecare, în același timp, câte un măr, fiecare în mănastirea lui. După patru ani, călugărul cel tânăr l-a vizitat pe mai vârstnicul său mentor. Mărul bătrânului dăduse destule fructe și tânărul călugăr s-a plâns că mărul lui nu-i dăduse nici un fruct. Tânărul creștin a mărturisit că s-a rugat cu putere ca Dumnezeu să-i facă pomul roditor. Rugăciunile lui repetate erau îndeplinite cu exactitate, dar fără a aduce nici un măr. Imediat după ce a plantat pomul, tânărul călugăr a căzut în genunchi în celula sa rugându-se, "Doamne, te rog trimite de îndată ploaie ca mărul meu să crească." Când a crezut că a plouat prea mult, s-a rugat ca ploaia să se oprească și rugăciunea i-a fost ascultată. Ploaia s-a oprit imediat. Apoi s-a rugat să iasă soarele, lucru care s-a întâmplat. Iarna, s-a rugat pentru mai puțin vânt și zăpadă destulă și apoi primăvara pentru topirea mai rapidă a zăpezii. Rugăciunile i-au fost ascultate de fiecare dată dar era dezamăgit în așteptarea fructelor. L-a întrebat pe călugărul mai în vârstă, "cum te rogi?" Călugărul în vârstă a explicat că după plantarea copacului era obosit. Astfel, el a îngenunchiat lângă marginea patului și a rostit doar o rugăciune scurtă, "Dragă Doamne, am plantat un măr, te rog ai grijă!"

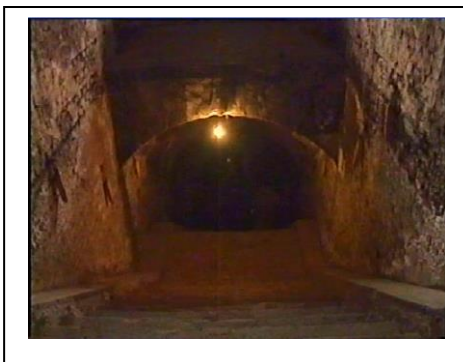
Concentrându-ne în rugăciune pe nevoile noastre ne lăsăm în totalitate în voia Providenței. În general, este indicat să spui rugăciuni menționând doar ce nevoi ai fără a cere ceva, fără a-

sugera lui Dumnezeu planul tău despre ceea ce El ar trebui sau nu să facă. Dumnezeu, cunoscându-ne nevoile, va face ce El va considera ca e mai potrivit.

Sunt multe astfel de rugăciuni în Biblie. Maica Domnului la nunta din Cana spune doar atât: "Nu mai au vin." (Ioan 2:3) Surorile lui Lazăr i-au trimis lui Iisus o informatică concisă: "acela pe care-l iubești este bolnav". Slujbașul împărătesc care trăia în Capernaum îi spune lui Iisus, "Doamne, vino până nu moare micuțul meu!" (Ioan 4:49) . Discipolii lui Iisus trecând cu corabia printr-o furtună care le amenința viața, l-au trezit pe Iisus din somn spunând, "Învățătorule, Învățătorule, pierim." (Luca 8:24) Cei zece leproși ce stăteau departe, realizând că Iisus în drumul lui spre Ierusalim va trece prin apropiere au strigat doar câteva cuvinte, "Isuse, Învățătorule, ai milă de noi!" (Luca 17:13) Cel mai bun exemplu rămâne orbul Bartimeu. Cerșind pe marginea drumului în afara orașului Ierihon, el aude o mare mulțime trecând, printre ei aflându-se Iisus din Nazaret. În timp ce mulți îl certau să tacă, el striga de două ori mai tare," Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!" (Marcu 10:48)

Mintea umană este mereu în căutarea raționalului, a credinței logice. Pretinzând că încearcă să găsească un înțeles, ea încearcă să explice sau chiar să pună la îndoială miracolele lui Dumnezeu. Avem multe rugăciuni care nu sunt rugăciuni pentru nevoi ci cereri egoiste. Cineva a venit la Iisus cu o propunere, "Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea noastră." Iisus îi răspunde, "cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor peste voi?" (Luca 12:13-14) Mama fraților Zebedei încearcă să-I dea un "scenariu" cu ce ar trebui El să facă, "Poruncește ca, în Împărăția Ta, acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta." Iisus răspunde, "Nu știți ce cereți." (Matei 20:21-22) Apostolul Filip neștiind cum să hrănească o mare gloată de 5000 de oameni, începe să explice, "Pâinile pe care le-am putea cumpara cu două sute de dinari, n-ar ajunge ca fiecare să capete puțintel din ele." (Ioan 6:7)

Odată ce suntem încredințați că Dumnezeu este creatorul universului care ar fi scopul încercării de a explica miracolele Sale, care ar fi sensul să ne îndoim de vreuna din multele povestiri miraculoase din Biblie? Dacă Dumnezeu a creat universul bineînțeles că El poate să-l facă pe Iona să supraviețuiască în pântecul unui pește mare, El poate despărți apele Mării Roșii, El poate face ca Iisus să învie din morți și Îl poate ridica la Ceruri. Pur și simplu încrede-te în Domnul pentru nevoile care te apasă.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane

Celulă de închisoare cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile friguroase de iarnă

Poză a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Următoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand.

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Creștini ajutați cu darurile voastre

Pastor baptist care a suferit 13 ani de închisoare comunistă

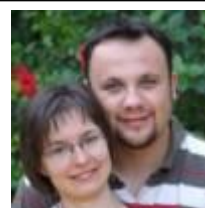
Sora Skorniakov, Nina Stepanovna, 89 ani

Ea scrie: Dragi surori și frați: Vă întâmpin cu pacea Domnului nostru Iisus Hristos. Tocmai am împlinit 89 ani, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu. Mi-am dat seama și am înțeles că eternitatea se apropie. →

Lunga mea căutare, după întâlnirea cu Domnul Iisus, pe care l-am urmat încă din tinerețe, pe când aveam doar 18 ani, se apropie de sfârșit. M-am căsătorit cu Iacovo Georgi Skorniakov în 1951 și împreună l-am slujit pe Dumnezeu până ce el a fost chemat acasă în anul 2008. Am avut o viață foarte grea, plină de încercări și persecuții. A fost totuși o viață frumoasă trăită în credință. În 1961 în interiorul Uniunii Sovietice toate bisericile erau controlate și supravegheate de guvernul comunist. Aceasta (persecuție puternică) a produs o renaștere spirituală! O conducere (ilegală) a acestor biserici a apărut. Mulți lucrători, pastori, vârstnici, lucrători cu tineretul (ilegali), au fost pe neașteptate arestați de poliția secretă comunistă (KGB-ul).

Pe 1 septembrie 1966, soțul meu a fost arestat. A fost condamnat la 5 ani de închisoare și a executat pedeapsa, la acea vreme, în Republica Sovietică Kazakhstan. Când și-a ispășit condamnarea a devenit pastor. El a fost rearestat de autoritățile sovietice pentru a doua oară în 1976. A fost arestat în orașul Rostov-pe-Don și transportat o lungă distanță până în orașul Dzhabul, din nou în Kazakhstan. Această călătorie extrem de grea a făcut-o într-un vagon-închisoare și a durat 42 zile. A ajuns atât de bolnav și înfometat în Dzhabul încât a trebuit să fie dus la spitalul închisorii. A fost condamnat din nou la 5 ani într-o închisoare de maximă securitate. Când era aproape termenul de eliberare, autoritățile comuniste i-au propus să colaboreze cu poliția comunistă ca informator. Soțul meu Iacovo a refuzat o astfel de colaborare cu KGB. Din această cauză, când a doua perioadă de închisoare a expirat, nu a fost eliberat ci a fost recondamnat la încă 3 ani de închisoare. A fost condamnat într-un lagăr de exterminare de unde puțini s-au mai întors în viață. Totuși s-a întors în 1984 chiar și din acest lagăr prin îndurarea Domnului! El s-a implicat total în lucrarea Domnului până când a fost chemat acasă în 2008. Eu sunt încă pe aici până la momentul plecării spre Ceruri. Vă mulțumesc tuturor pentru că sunteți alături de noi credincioșii, pentru momentele noastre grele de persecuție și durere suferite sub comunism. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Copii provenind din familii creștine dezavantajate ajutate cu darurile voastre Liceul Richard Wurmbrand din Iasi

Cristian Lucaci,
directorul
Liceului
Richard
Wurmbrand
și soția Rebeca,
profesoară de
limba engleză la
aceleși liceu

Familia de credincioși S. din satul Victoria din nordul României au 13 copii. Trei dintre copii sunt elevi la Liceul Richard Wurmbrand. Tatăl are un handicap sever datorită unui accident.

Liceul creștin Richard Wurmbrand se află în Iasi, în partea de nord-est a României, în apropiere de locul unde se afla înainte granița cu Uniunea Sovietică. Astfel, influența comunistă este încă puternică în oraș. Mulți dintre copii provin din sate sărace din jurul Iașului. Rata sărăciei în zonă este de 40%, fiind cea mai mare din țară. Statistica copiilor săraci este precum urmează: 16% dintre copii au părinți care lucrează în străinătate, 24% sunt copii neglijăți, 11% sunt copii abandonăți, 10% sunt orfani instituționalizați. Iată unele dintre activitățile acestor copii pentru a-și susține familiile: cerșetori 41%; vânzători 17%; spălători de mașini 3%; hoți 2%; comercianți 25%; reciclare 5%; activități domestice 7%. Sistemul educațional românesc este dezastruos. Cele mai mici salarii din sistemul educațional din Uniunea Europeană sunt ale profesorilor din România. Un profesor român câștigă într-un an

cât câștigă un profesor danez într-o lună sau un profesor din Luxemburg în două săptămâni. Salariul mediu al unui profesor român este de aproximativ 300 euro în timp ce prețurile la mărfurile din magazine sunt la nivelul Europei de Vest! Liceul Creștin a fost înființat în 1995 cu viziunea de a aduce lumina Evangheliei în întunericul spiritual al societății românești.

Obscuritatea spirituală poate fi văzută din faptul că recent un milion de pelerini au venit la Iași să venereze moaștele unei "sfinte" locale.

Unele familii de la sat se bazează încă pentru nevoile de apă pe fântâni comune. Găleți cu apă pentru fiecare gospodărie sunt cărate de mână.

Datorită legilor fiscale din România ajutorul trebuie trimis prin organizatia non-profit locală Asociația Creștină Sabina Wurmbrand. În dreapta, una din recipisele pentru sumele trimise din care s-au distribuit ajutoare multor creștini și familiilor lor, aceștia având peste 70 de ani, majoritatea lor având în jur de 90. Au suferit persecuții sub comunism în Europa de Est. Toți au îndurat mulți ani de închisoare.

Orfani ajutați cu darurile voastre
Priviți din ce case și curți dărăpănate provin acești orfani!

1990: Orfani români imediat după căderea comunismului

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand :
Căsuța Poștală 12, OP 74 București,
062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand este o asociație non-profit definitivă prin hotărârea Judecătoria Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015

Orfani ajutați cu darurile voastre!

Orfani adoptați de Orfelinatul Creștin Agape

Copii cântând cântece creștine pentru vizitatori

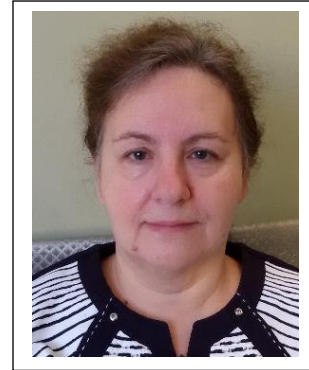
Orfelinatul Agape a fost înființat de pastorul Richard Wurmbrand, acum decedat, și soția sa Sabina Wurmbrand în 1993 la ultima lor călătorie în România. La acel moment România avea aproape 200000 orfani la o populație de 20 milioane locuitori. Statele Unite cu o populație de 345 milioane are mai puțin de 135000 de orfani.

**Creștini ajutați cu darurile voastre
Preot activ la vârsta de 92 ani!**

Eugen Blajut scrie: În 1948, când comuniștii au preluat țara noastră, România, eu eram student în anul 1 la matematică. După primul an, în timpul vacanței de vară, am fost arestat în satul Hălăucești și am fost transportat la închisoarea din Bacău. Am fost dus apoi la o închisoare mai îndepărtată, la Galați, și de acolo la o închisoare numită Balta Albă și la încă alte trei închisori. Îmi pare rău, dar din cauza vârstei înaintate, nu îmi mai amintesc numele celorlalte trei închisori. În Galați am fost condamnat de un tribunal militar comunist pentru crima de complot împotriva statului. Această acuzație de “complot împotriva statului” se referă la activitatea mea creștină. Am fost condamnat la patru ani de închisoare comunistă sub acuzația de a fi făcut propagandă religioasă la universitate și de răspândirea de pliante creștine. Fuseseră simple discuții despre credința creștină, pe care le-am avut cu colegi studenți. Am fost condamnat pe 16 ianuarie, 1950 la patru ani de închisoare (sentința numărul 695.) Patru ani mai târziu am fost eliberat și m-am decis să continui să locuiesc în Transilvania. Mi-am continuat (în secret) studiile teologice, am fost ordonat și apoi mutat în Moldova pentru a putea sluji (într-o poziție ilegală). Din nou, îmi pare rău că am uitat amănunte despre multele mele activități în care am fost implicat (sub comunism). Din toată inima, vă doresc binecuvântarea lui Dumnezeu asupra întregii dvs. lucrări crestine.

**Creștini ajutați cu darurile voastre
Închisă la vârsta de 23 ani pentru
activitate creștină**

Mărturia sorei Iudienteva Olga

Ea scrie: “Vă salut cu pacea și dragostea Domnului nostru Iisus. M-am născut în orașul Moscova în 1963. Într-o zi, în 1978, tatăl meu Victor Kryuchkov a dispărut. Nu l-am găsit nicăieri. Mama a trebuit să mă crească de una singură. Sunt membră a bisericii (subterane) din 1978. Persecuțiile comuniste asupra mea au început în 1981. Într-o zi am fost arestată cu forța și adusă într-un birou (KGB). Doi bărbați mi-au cerut să nu mai frecventez biserica și să nu mai intervin pentru frații și surorile care erau închiși pentru activitate religioasă. Dacă eram de acord cu acestea, mi s-a promis că voi putea urma orice instituție de învățământ superior voi dori. Eu nu am cedat și, ca rezultat, am fost imediat dată afară de la locul de muncă, la vârsta de 19 ani rămânând fără servicii. Am profitat de faptul că nu aveam servicii implicându-mă mai mult în lucrarea creștină, adunând materiale, mărturii, nume și fotografii ale creștinilor care fuseseră închiși și ale familiile lor. Am participat la tipărirea unei publicații conținând astfel de informații. Împreună cu altă soră creștină, Andrușenko Liudmila, am fost arestate în 1986 de autoritățile sovietice. Am fost interogate timp de șase luni iar apoi am fost condamnate la doi ani de închisoare fiecare. Procesul a avut loc într-o sală mare, plină de studenți, și angajați ai statului (comunist). Am fost subiectul unei condamnări publice și umilite de toți cei prezenți. Pe timpul detenției, astfel de umilințe și rele tratamente au continuat și din partea autorităților închisorii dar și din partea tovarășelor de detenție. Pe neașteptate, când Mihail Gorbaciov a devenit președinte al Uniunii Sovietice, s-a emis un decret și toți deținuții religioși au fost eliberați. După ieșirea din închisoare, am putut să mă mărit dar în continuare nu m-am putut angaja datorită șicanelor administrației politice. (Pentru că fusesem închisă). Nu mi-am putut stabili domiciliul în propriul oraș natal. În prezent locuiesc cu familia într-o suburbie a Moscovei, având 4 copii. Suntem fericiți și vă dorim fericire. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze din plin!”